

AANVULLENDE CONCLUSIE VAN DE ADVOCaat-GENERAAL IN DE DEVENTER-MOORDZAAK

Nr. 02057/06 H
Mr Machielse
Zitting 22 januari 2008

Aanvullende conclusie inzake:
[aanvrager]

1. Namens de veroordeelde [aanvrager] heeft mr. G. Knoops, advocaat te Amsterdam, een aanvraag ingediend tot herziening van de onherroepelijke veroordeling door het Gerechtshof 's-Hertogenbosch van 9 februari 2004 ([LJN AO3222](#)) voor de moord op [slachtoffer] in Deventer op 23 september 1999. Op 5 juni 2007 heeft de Hoge Raad een tussenarrest gewezen en een Raadsheer-Commissaris aangewezen om nader onderzoek te verrichten.

2. Alvorens de resultaten van het door de Raadsheer-Commissaris gevoerde onderzoek te bespreken stel ik het volgende voorop.

In de eerste plaats dat een veroordeling die reeds onherroepelijk is, volgens de wet slechts ongedaan kan worden gemaakt indien de aanvrager tot herziening nieuwe feiten aanvoert die de veroordelende rechter niet kende en die het ernstige vermoeden wekken dat geen veroordeling zou hebben plaatsgevonden als de rechter van deze nieuwe feiten op de hoogte zou zijn geweest. Dat nieuwe feiten vragen oproepen bijvoorbeeld over de bewijsvoering is niet voldoende. Er moet immers op enig moment een einde komen aan de discussie over een strafzaak. Ook in onderhavige zaak is er uitvoerig gelegenheid geweest tot het weerspreken van belastend bewijs. In mijn conclusie van 20 maart 2007 ([LJN BA1024](#)) heb ik ten aanzien van onderhavige herzieningsaanvraag overwogen dat de door mr. Knoops in de aanvraag en de eerste en tweede aanvulling daarop aangevoerde gronden het hier bedoelde ernstige vermoeden niet opleveren.

Ten tweede is het vaste rechtspraak van de Hoge Raad dat intrekking of wijziging door een getuige van een eerdere afgelegde verklaring niet voetstoots een novum oplevert. Wanneer een getuige eerder belastend heeft verklaard en daarop terugkomt moet de aanvrager van herziening aannemelijk maken dat en waarom dat geschiedt.⁽¹⁾ Dezelfde lijn doortrekkend zou men van een aanvrager van herziening ook mogen verlangen dat deze een plausibele verklaring ervoor geeft waarom een getuige eerder relevante gegevens in zijn verklaringen heeft achterwege gelaten en deze pas nadat een veroordeling onherroepelijk is geworden opvoert, ook al is de eerdere verklaring niet voor het bewijs gebruikt.

In de derde plaats benadruk ik het volgende. Op 5 juni 2007 heeft de Hoge Raad op de aanvraag tot herziening een tussenarrest gewezen. Daarin heeft de Hoge Raad overwogen dat de wettelijke regeling van de herziening er in het algemeen aan in de weg staat dat alvorens op de aanvraag is beslist, aanvullende verzoeken tot herziening of verzoeken om nieuw onderzoek in behandeling worden genomen. De Hoge Raad heeft vastgesteld welke aanvullingen en producties in de conclusie van 20 maart 2007 zijn onderzocht en behandeld en heeft daarbij te kennen gegeven acht te zullen slaan op hetgeen in die stukken is aangevoerd. Ik maak hieruit op dat alles wat buiten de door de Hoge Raad aangewezen categorieën valt buiten bespreking dient te blijven. Deze gevolgtrekking lijkt mij in deze zaak relevant omdat een constante stroom van gegevens en onderzoeksresultaten aan de Hoge Raad ter beschikking wordt gesteld op initiatief van personen die zich op enigerlei wijze bij deze zaak betrokken voelen en die bezwaren hebben tegen de veroordeling door het gerechtshof te 's-Hertogenbosch van 9 februari 2004. In deze aanvullende conclusie zal ik dus ook voorbijgaan aan nagekomen beweringen en bevindingen die betrekking hebben op de op de blouse van het slachtoffer aangetroffen sporen, op het soort mes waarmee het slachtoffer is gestoken, op de handschoenen die de dader eventueel zou hebben gedragen et cetera. Dienaangaande blijf ik bij mijn in mijn eerdere conclusie neergelegde beoordeling.

3. Tijdens de mondelinge toelichting van deze herzieningsaanvraag op 15 november 2006 heeft mr. Knoops een proces-verbaal van een getuigenverklaring overgelegd waarvan hij de inhoud presenteerde als een nieuw feit dat onderdeel diende uit te maken van de herzieningsaanvraag. Het gaat om de verklaring die de [getuige H.], in 1999 onderhoudswerker van de begraafplaats waar het slachtoffer en eerder haar echtgenoot zijn begraven, op 19 oktober 2006 tegenover verbalisanten van de recherche Noord- en Oost Gelderland heeft afgelegd. Die verklaring heeft hij afgelegd naar aanleiding van het onderzoek dat in opdracht van het College van procureurs-generaal naar onderhavige strafzaak is verricht, meer in het bijzonder in het onderzoek naar aanleiding van de veronderstelde aanwezigheid van een mes in het graf van [slachtoffer].(2) Die verklaring komt er kort samengevat op neer dat [de J.] op 24 september 1999 's morgens op de begraafplaats tegen de getuige heeft verteld dat [slachtoffer] was vermoord, dat ze eerst geprobeerd hadden haar te wurgen en dat zij daarna met zeven messteken om het leven was gebracht. Dit zou de [getuige H.] ook hebben verteld aan de twee verbalisanten die hem op 18 oktober 1999 hebben gehoord, maar die twee verbalisanten zouden destijds verzuimd hebben die mededeling in het betreffende proces-verbaal op te tekenen. De relevantie van deze verklaring komt voort uit de omstandigheid dat het slachtoffer pas op 25 september 1999 is aangetroffen. Zou deze verklaring van [getuige H.] in haar geheel onomstotelijk waar zijn, dan dient de aanvraag mijns inziens gegrond te worden verklaard, al het belastend bewijs tegen [aanvrager] ten spijt. Indien er echter reden is om aan de inhoud van deze verklaring te twijfelen is er geen basis meer om te spreken van een ernstig vermoeden zoals art. 457 lid 1 onder 2 Sv dat eist. Dan blijft het belastend bewijs op basis waarvan het Gerechtshof 's-Hertogenbosch heeft geoordeeld overeind.

4. De verklaring van 19 oktober 2006 van [getuige H.] heeft mij er in mijn conclusie van 20 maart 2007 toe gebracht de Hoge Raad te adviseren de twee verbalisanten die het verhoor op 18 oktober 1999 hebben afgenomen als getuigen te horen. De Hoge Raad heeft vervolgens bij tussenarrest van 5 juni 2007 beslist dat in het kader van de beoordeling van de aanvraag deze twee verbalisanten uit het onderzoek naar de moord op [slachtoffer] moesten worden gehoord ([LJN BA1024](#)).⁽³⁾ Daartoe heeft de Hoge Raad bij diezelfde beslissing uit zijn midden raadsheer mr. A.J.A. van Dorst als Raadsheer-Commissaris benoemd en aan hem het verzoek gedaan deze twee verbalisanten te horen en voorts al datgene te verrichten wat in het belang van het onderzoek moet worden geacht. Met de woorden 'in het belang van het onderzoek' heeft de Hoge Raad bedoeld het belang van het onderzoek naar de verklaring van [getuige H.] en alles wat daarmee direct samenhangt. Op 29 augustus 2007 zijn vervolgens de verbalisanten [getuige E.] en [getuige B.] als getuigen gehoord door de Raadsheer-Commissaris. In het belang van het onderzoek is daarna op 26 september 2007 [getuige S.], indertijd secretaris van het kerkbestuur en als zodanig contactpersoon van [getuige H.], door de Raadsheer-Commissaris gehoord. Op die dag is ook [getuige H.] gehoord. Op diezelfde dag is voorts [getuige S.-S.] (echtgenote van [getuige S.]) als getuige gehoord. Tot slot is op 10 december 2007 [getuige St.], in 1999 administrateur van de begraafplaats, gehoord en is ook [de J.] als getuige gehoord.

5. Ervan uitgaande dat de overige door mr. Knoops aangevoerde feiten noch op zichzelf noch in onderlinge samenhang een herzieningsgrond opleveren, is de vraag of er een ernstig vermoeden bestaat dat aanvrager ten onrechte is veroordeeld alleen nog afhankelijk van hetgeen [getuige H.] heeft verklaard. De vraag of er grond is voor herziening is dan in de kern terug te brengen tot de vraag of het voldoende waarschijnlijk is dat [getuige H.] zich niet heeft vergist in de tijdstippen en inderdaad op vrijdagochtend 24 september 1999 van [De J.] heeft gehoord over de moord op [slachtoffer]. Om die vraag te kunnen beantwoorden is in ieder geval nadere aandacht nodig voor de verklaringen die [getuige H.] inmiddels heeft afgelegd.

6. De eerste vraag die de verklaring van [getuige H.] van 19 oktober 2006 oproept is of het proces-verbaal van 18 oktober 1999 de toen door hem afgelegde verklaring niet correct weergeeft. Als met

voldoende mate van zekerheid nu zou kunnen worden vastgesteld dat [getuige H.] inderdaad al op 18 oktober 1999 tegenover verbalisanten heeft verklaard dat [De J.] op 24 september 1999 hem al heeft medegedeeld wat [getuige H.] op 19 oktober 2006 heeft herhaald, zou de inhoud van de verklaring van 19 oktober 2006 voor mij beduidend geloofwaardiger zijn dan wanneer het proces-verbaal van 18 oktober 1999 wél zou weergeven wat de getuige indertijd aan verbalisanten heeft verteld. Ik wijs er maar op dat de verklaring van 18 oktober 1999 is opgenomen enige weken na de moord. Hieronder zal ik samenvatten wat uit de stukken in onderhavige zaak en uit het verrichte nadere onderzoek blijkt over hetgeen [getuige H.] heeft verklaard. Naar aanleiding van met name het vermoeden bij sommigen dat er een relevant voorwerp lag verborgen in het graf van het slachtoffer heeft de politie in het najaar van 2006 enkele van de hierboven genoemde personen en voorts enkele andere personen (nader) gehoord. Waar hieronder wordt gesproken over verklaringen in 2006, betreft het hoofdzakelijk dat onderzoek. Die verklaringen worden ook betrokken bij de beoordeling van de betekenis van de verklaringen van [getuige H.].

7. Brigadier [getuige E.] heeft aan de Raadsheer-Commissaris verklaard dat hij samen met zijn collega [getuige B.] op 18 oktober 1999 [getuige H.] heeft gehoord, maar dat hij zich daar weinig van kan herinneren. Hij heeft bepaalde uitlatingen van [getuige H.] in het journaal in hoofdletters opgenomen omdat deze opvallend waren. Het proces-verbaal van verhoor van de [getuige H.] is door deze verbalisant tijdens het verhoor in concept opgemaakt. Die conceptverklaring is voorgelezen aan [getuige H.] en door hem ondertekend. Aan [getuige H.] is nog gevraagd of hij nog iets aan deze verklaring had toe te voegen, maar dat was niet het geval. Het proces-verbaal van verhoor van [getuige H.] van 18 oktober 1999 is volgens [getuige E.] een weergave van wat deze persoon heeft verklaard. Als [getuige H.] had verklaard over een ontmoeting met [De J.] op 24 september 1999 dan was dit opgenomen in het proces-verbaal. Als deze gebeurtenis niet in het proces-verbaal is opgenomen heeft [getuige H.] daarover ook niets medegedeeld. Omdat de verhorende verbalisanten niet kunnen inschatten wat wel en niet relevant is in de verklaring van een getuige wordt alles wat deze zegt opgeschreven. De concept-verklaring van [getuige H.] is ook woordelijk uitgeschreven.

Rechercheur [getuige B.] vormde met brigadier [getuige E.] een team dat onder meer [getuige H.] heeft gehoord. Ook [getuige B.] is door de Raadsheer-Commissaris als getuige gehoord. De getuige heeft verklaard dat hij samen met zijn collega het verhoor heeft gedaan, dat [getuige E.] de aantekeningen heeft gemaakt en een concept proces-verbaal heeft opgemaakt. [Getuige B.] heeft evenals [getuige E.] aan de [getuige H.] vragen gesteld. Handgeschreven concepten worden meestal voorgelezen aan de getuige. Als er nog vragen zijn worden die dan gesteld. De getuige [getuige B.] heeft verklaard dat het gebruikelijk is dat het concept nog eens wordt doorgelezen door het lid van het koppel dat zelf niet heeft geconcipeerd. Maar hij weet niet zeker of dat hier ook het geval is geweest. Als lid van het verhoorkoppel was [getuige B.] ook aanwezig bij het voorlezen van de verklaring aan [getuige H.]. Alles wat de [getuige H.] heeft gezegd is opgenomen in het proces-verbaal. Als iets niet in het proces-verbaal staat heeft de getuige daarover niets verklaard. Tijdens het verhoor van [getuige H.] is niet ter sprake gekomen dat [getuige H.] op 24 september 1999 met [De J.] heeft gesproken. Evenmin is aan [getuige H.] meegedeeld dat het stoffelijk overschot van slachtoffer pas op 25 september 1999 is gevonden en dat het daardoor niet mogelijk was dat [getuige H.] het gesprek met [De J.] al op 24 september heeft gevoerd. Wat [getuige H.] in 2006 heeft verklaard heeft hij niet tegen de verhorende verbalisanten in 1999 verteld. Het was niet de eerste keer dat [getuige B.] in zo'n onderzoek meedraaide. Hij weet hoe belangrijk het is om bijvoorbeeld geen details weg te geven over de omstandigheden waaronder een slachtoffer is aangetroffen. En hij herinnert zich niets over enige daderwetenschap.

8. Van het verhoor van [getuige H.] op 18 oktober 1999 is een proces-verbaal voorhanden dat niet door de getuige is ondertekend. Daaraan is het handgeschreven, qua inhoud identieke, concept gehecht waaronder wel de handtekening van de getuige staat. In het proces-verbaal staat niets vermeld over een ontmoeting met [de J.] op 24 september 1999. De verklaring houdt wel het

volgende in:

"[Slachtoffer] is altijd alleen op de begraafplaats geweest met uitzondering van 1 keer. Er was toen een jongeman bij haar. Het signalement van die man luidt als volgt:

(volgt signalement)

Dat is een hele tijd geleden, ik dacht nadat die graftak, waarover ik al sprak, op het graf was gelegd. Ik denk dus begin 1998. Ik heb die man na die tijd niet weer gezien tot de donderdag na de begrafenis van [slachtoffer].(4) Ik zag hem toen bij het kruis op de begraafplaats. Ik zag dat hij belde met zijn mobiele telefoon. Hij kreeg mij toen in de gaten en kwam naar mij toe. Hij had toen al bij het graf van [slachtoffer] gekeken. Ik denk dat het ongeveer 14.00 of 14.30 uur was. Toen hij bij mij kwam vroeg hij mij wie de steen van het graf had gehaald. Ik zei hem dat dit door [bedrijf A] uit [plaats A] of [plaats B] was gedaan. Hij vroeg toen ook wanneer de steen er weer op kwam. Ik zei hem dat de familie dit regelde. Hij zei toen dat hij [bedrijf A] zou bellen en het zou regelen. Ik merkte op een gegeven moment op dat [slachtoffer] op een rare manier aan haar einde was gekomen. Hij zei toen letterlijk: "Ze hebben haar eerst geprobeerd de botten te breken, toen te wurgen en toen dat niet gelukt was heeft men haar doodgestoken". Ik vond dat vreemd. Het kwam mij heel koud over. Hij vertelde het zonder enige emotie. Hij sprak er heel gewoon over. Hij zei toen dat wij elkaar wel weer spreken en hij hoopte dat ze de dader gauw zouden pakken. Hij ging toen direct weg. Ik ging ervan uit dat die man familie was en vond het dus raar dat hij dat op die manier zei.

Ik denk dat het de dinsdag erop was dat die jongeman mij weer aansprak op de begraafplaats. Hij vroeg mij toen of er witte rozen bij het graf gezet mochten worden omdat [slachtoffer] daar zo van hield. Ik vond dat vreemd want er stonden rode rozen bij die altijd heilig waren voor [slachtoffer].

Ik heb toen gezegd dat dit geen bezwaar was al wij er maar geen last van hadden. (..)

Afgelopen vrijdag heb ik de man omstreeks 14.30 weer gezien met een vrouw. (..)

De eerste keer dat die man hier kwam, donderdags na de begrafenis van [slachtoffer], was hij met een kleine zwarte auto.(..)

De dinsdag erna is de man lopende gekomen en weggegaan.(..)

Afgelopen vrijdag kwam de man met die vrouw met een kleine rode auto.(..)

We (AM: getuige en het slachtoffer) hebben het kort voor haar overlijden gehad over haar testament. Ze zei dat ze het rond had en dat haar zuster en familie er wel niet blij mee zouden zijn omdat ze bijna alles naar een goed doel zou doen, dat wilde haar man ook, zei ze. Dat was tijdens het gesprek over de verlenging van haar grafrechten. (..)"

9. Tijdens het verhoor op 19 oktober 2006 heeft [getuige H.] over dit verhoor van 1999 verklaard:

"Mijn verklaring werd met de hand opgeschreven. Een politieman stelde vragen en 1 schreef het op. De verklaring werd na afloop voorgelezen. Ik was het eens met wat mij werd voorgelezen. Ik kan mij niet meer herinneren of ik de geschreven verklaring ondertekend heb. Ik heb later geen uitgewerkte verklaring gezien dan wel moeten ondertekenen.

(..)

Ik had het idee dat ik destijds niet geloofd werd omdat de politiemensen zeiden dat het helemaal niet kon wat ik vertelde. Ik voelde me niet serieus genomen.

(..)

Ik merk nu dat er destijds dingen niet op papier zijn gezet en er dus verder niets mee gedaan is.

(..)

Het verhaal van het tasje kennen wel meerdere mensen. Ik ging ervan uit dat de politie dat ook wist, omdat ik dat eerder in mijn verklaring had aangegeven, in 1999.

Nu blijkt mij dat deze gegevens niet in de verklaring zijn opgenomen."

En over een gesprek met Maurice de Hond op 25 augustus 2006:

"Ik heb tegen de Hond verteld wat ik in 1999 en nu ook tegenover u verklaard heb. Ervan uitgaande dat in 1999 mijn juiste verhaal toen opgeschreven zou zijn. Nu blijkt dus dat dat niet gebeurd is.

(..)

Tevens heb ik verteld dat [De J.], de pleegzoon, een dag na de moord, op vrijdag de 24e september rond 08.00 uur bij de poort tegen mij had verteld dat [slachtoffer] vannacht was vermoord. Hij vroeg of ik dat al wist. Ik zei nee. Hij zei mij dat hij vond dat ik dat moest weten. Ik schrok daarvan. Hij zei dat ze eerst geprobeerd hadden haar te wurgen en zij daarna met zeven messteken om het leven was gebracht. Ik zei tegen hem dat ik dat jammer vond. Hij zei dat we elkaar bij de begrafenis wel weer zouden zien. Er is mij toen niets aan hem opgevallen.

Ik had het idee dat [De J.] enkel en alleen naar de begraafplaats is gekomen om mij dat te vertellen. Hij vond dat ik dat moest weten, omdat ik [slachtoffer] ook goed kende. Dit alles heb ik 1999 ook tegenover de politie verklaart. Ik begrijp van U dat ze dat niet hebben opgenomen in mijn verklaring.

(..)

Van de politie vernam ik dat [slachtoffer] pas op zaterdagochtend de 25e september was aangetroffen. Ik vond dat vreemd omdat op vrijdagochtend de 24e september [De J.] mij al had verteld dat [slachtoffer] was vermoord. Ik heb dat ook zo verklaard in 1999. Ik weet zeker dat dat op vrijdag de 24e september was, omdat we op de zaterdag niet werken en normaal gesproken dan niet op de begraafplaats aanwezig zijn. Die zaterdag hadden we geen begrafenis en was ik daar niet aanwezig.

(..)

Nadat [De J.] mij dat had verteld, heb ik dat dezelfde ochtend nog verteld tegen mijn collega [getuige R.] en [getuige S.]. Ik heb [getuige S.] op die vrijdagochtend nog daarover gebeld en tegen hem gezegd dat we binnenkort weer een begrafenis hadden.

(..)

Op het moment dat ik door de politie op 18 oktober 1999 gehoord werd, werd mij duidelijk dat [slachtoffer] pas op de zaterdag was gevonden."

Volgens deze verklaring zou [getuige H.] op 18 oktober 1999 al hebben moeten begrijpen dat de mededelingen die [De J.] op 24 september 1999 zou hebben gedaan op daderwetenschap wezen.

10. In een verhoor van 6 december 2006 verklaarde de [getuige H.] op de vraag of hij het niet vreemd vond dat in de verklaring die van hem op 18 oktober 1999 is opgenomen het gesprek op de begraafplaats met [De J.] niet op 24 september 1999 is gesitueerd, onder meer:

" Ik had mijn bril niet bij mij. De politie heeft de verklaring voorgelezen. Dat ging zo gauw. Ik heb erop vertrouwd dat alles erin stond wat ik verteld had.

(..)

Ik denk niet dat ik in 1999 de politie verteld heb dat de pleegzoon uit het testament moest en dat ze (AM;[slachtoffer]) dacht daar problemen mee te krijgen.

Ik heb dat niet verteld omdat de politiemensen mij de indruk gaven dat ze niets konden met hetgeen ik hen vertelde over het gesprek dat ik met de pleegzoon bij de poort van de begraafplaats had. Het werd afgedaan met de opmerking dat het helemaal niet kon wat ik zei. Ik had toen het gevoel dat de politiemensen niet goed naar mij luisterden en mijn verhaal niet geloofden.

(..)

In 1999 heb ik wel verteld dat ik [De J.] nog heb gesproken op 24 september bij de poort, maar dat is niet in die verklaring van 1999 opgenomen.

In de verklaring van 18 oktober 1999 staat dat [De J.] mij aansprak op de begraafplaats op de donderdag, na de begrafenis en dat hij mij toen gezegd zou hebben dat ze [slachtoffer] hadden geprobeerd haar botten te breken, toen te wurgen en daarna hadden doodgestoken.

Dat klopt helemaal niet.

Ik had eerder het gesprek met [De J.] bij de poort waar hij mij vertelde dat [slachtoffer] was

vermoord."

11. Ten overstaan van de Raadsheer-Commissaris verklaarde [getuige H.]:

"(..)

U vraagt mij naar de sfeer van het verhoor op 18 oktober 1999. Dat verhoor heeft op de begraafplaats plaatsgevonden. De twee verbalisanten waren heel redelijk en gewoon. Het ging alleen om [slachtoffer]. Ik heb buiten bij de poort aangewezen waar de pleegzoon stond en dat hij het mij daar heeft verteld. Dat was voor het verhoor. Daarna zijn we naar de kantine gelopen en daar ben ik gehoord. Ik ben er toen niet meer over begonnen omdat ze zeiden dat ze er niets mee konden.

(..)

Bij mijn verhoor van 6 december 2006 heb ik gezegd dat ik tijdens het verhoor van 18 oktober 1999 geen bril bij me had. Ik heb een normale leesbril. Ik vergeet mijn bril regelmatig. Het is juist dat ik toen geen leesbril bij me had. De verbalisanten hebben mijn verklaring voorgelezen. Als de politie het voorleest, vertrouw ik daarop. Dat gaat zo snel en dan let je er niet op. Het ligt in vertrouwde handen. En dan kom je er naderhand achter dat het onjuist op papier is weergegeven.

(..)

Ja, de verklaring is voorgelezen. Ik weet niet meer of ik na het voorlezen van mijn verklaring nog opmerkingen heb gemaakt.

(..)

U houdt mij voor dat in mijn verklaring van 18 oktober 1999 is opgenomen dat een jongeman op de donderdag na de begrafenis heeft gezegd dat [slachtoffer] was vermoord. Dat is onjuist. Ik heb op vrijdag 24 september 1999 bij de poort op de begraafplaats dezelfde jongeman, ik bedoel hiermee de pleegzoon, gesproken. Hij vertelde mij die dag dat ze eerst hebben geprobeerd haar botten te breken, toen te wurgen en toen dat niet was gelukt heeft men haar met zeven messteken om het leven gebracht. De donderdag na de begrafenis was de pleegzoon wel op de begraafplaats maar hij heeft daarover niet gesproken. Toen heeft hij alleen naar de grafsteen gevraagd.

(..)

Ik heb bij de politie gesproken over de pleegzoon. De politie zei mij dat ze er niets mee konden omdat ik geen signalement kon geven. U houdt mij voor dat ik in mijn verklaring van 18 oktober 1999 wel een signalement heb gegeven. Op die vrijdag 24 september 1999 overrompelde hij mij. Ik heb tegen de politie gezegd dat het de pleegzoon was. Nu weet ik dat de pleegzoon [De J.] heet. U houdt mij voor dat ik op 19 oktober 2006 heb verklaard dat [De J.] tegen mij heeft gezegd dat ze haar hebben geprobeerd te wurgen en daarna met zeven messteken om het leven is gebracht. U vraagt mij welke verklaring de juiste is. De eerste verklaring bij de politie is de waarheid. [De J.] heeft mij verteld dat ze eerst hebben geprobeerd haar botten te breken, toen te wurgen en toen dat niet was gelukt heeft men haar met zeven messteken om het leven gebracht. Ik heb al in mijn eerste verklaring gesproken over de zeven messteken, maar dit is kennelijk niet in het proces-verbaal opgenomen.

(..)

7. Wanneer bemerkte u dat de informatie over de ontmoeting met [De J.] op het kerkhof op 24 september 1999 niet in uw verklaring was opgenomen?

Dat was toen Maurice de Hond mij stukken liet zien. Ik heb ook tegen anderen gezegd wat ik de politie had verteld. Ik heb hierover met [getuige S.] gepraat. Hij zei mij dat ik naar de politie moest gaan. Maar ik had alles al aan de politie verteld. Op het moment dat [De J.] mij de informatie over de dood van [slachtoffer] verstrekke, dacht ik dat hij het van de politie had. Hij liep weg en zei dat we elkaar op de begrafenis zouden zien. Ik was bang voor [De J.] want [slachtoffer] had mij verteld dat hij agressief was en hij wist dat hij het mij had verteld. Toen ik mijn informatie gaf aan de politie, zeiden ze mij dat ze al een verdachte hadden. Toen ik hoorde dat [aanvrager] als verdachte werd aangemerkt, dacht ik wel dat ze de verkeerde hadden.

(..)

8. Hebt u na het verhoor van 18 oktober 1999 met anderen gesproken over het weglaten van deze informatie uit uw verklaring van 18 oktober 1999?

Ik heb [getuige S.] gezegd wat [De J.] tegen mij op vrijdag 24 september 1999 had verteld. Ik heb [getuige S.] op vrijdagochtend rond 08.30 uur gebeld. Later op de dag is [getuige S.] naar de begraafplaats gekomen en toen heb ik hem in persoon gesproken en gezegd wat de pleegzoon mij bij de poort had verteld.

Op vraag van de Advocaat-Generaal antwoord ik als volgt.

Het klopt dat ik op 24 september 1999 na het gesprek met [De J.] [getuige S.] heb gebeld. Ik heb toen gezegd dat [slachtoffer] dood was. Ik kan me niet herinneren dat ik aan de telefoon heb gezegd wat [De J.] mij had verteld. Ik weet zeker dat ik het op de begraafplaats heb gezegd. Ik weet niet meer of ik tegen [getuige S.] heb gezegd dat hij alvast de kosteres [getuige O.K.] moest bellen omdat er weer een begrafenis aankwam. Volgens mij heb ik zelf ook nog [getuige O.K.] 's ochtends gebeld. De Advocaat-Generaal houdt mij voor dat [getuige O.K.] heeft verklaard dat zij pas sinds 2001 als kosteres werkte.

Op vragen van mr. Knoops antwoord ik als volgt.

Ik heb vrijdagochtend 24 september 1999 [getuige S.] gebeld. Ik heb toen [getuige S.-S.] gesproken. U houdt mij voor dat ik zojuist heb verklaard dat ik [getuige S.] telefonisch heb gesproken. Ik herinner me nu dat ik [getuige S.-S.] heb gesproken. Ik wist dat [getuige S.] naar de begraafplaats zou komen omdat er die dag een begrafenis was dus ik heb toen niet verder met haar gesproken. Toen ik [getuige S.] op de begraafplaats sprak, was [getuige S.-S.] er niet bij.

(..)

9. Hebt u vaker met [getuige S.] over deze ontmoeting gesproken?

Ja, op een feestje of als hij op de begraafplaats kwam. Ik heb ook met [getuige R.] erover gesproken. Ik heb dat bewust gedaan. Ik had het de politie verteld maar die deed er niets mee dus tegen wie had ik het anders moeten zeggen.

10. In uw verhoor van 19 oktober 2006 zegt u dat u tijdens het verhoor van 18 oktober 1999 beseftte dat het stoffelijk overschot van [slachtoffer] pas op zaterdag is gevonden. Hebt u aan verbalisanten voordat of nadat u dit besef kreeg verteld over de ontmoeting op 24 september 1999 met [De J.] op het kerkhof?

De politie heeft mij bij mijn verhoor op 18 oktober 1999 verteld dat het stoffelijk overschot van [slachtoffer] pas op zaterdag is gevonden. Ze zeiden mij dat ze niets konden met mijn informatie omdat ik geen beschrijving kon geven en ze al een verdachte hadden.

Op vragen van de Advocaat-Generaal antwoord ik als volgt.

Toen ik op 18 oktober 1999 door de politie werd gehoord, kende ik de voornaam van de pleegzoon al wel, [De J.]. Dit heb ik niet tegen de politie gezegd. Ik sprak alleen over de pleegzoon of over aangenomen kind. De politie deed er niets mee omdat ik hem niet kon beschrijven. Ik ben pleegzoon blijven zeggen; ik heb er niet aan gedacht om de naam [De J.] tegen de politie te zeggen.

11. Hebt u deze informatie over het op zaterdag 25 september 1999 aantreffen van het lichaam van [slachtoffer] ook doorgegeven aan [getuige S.], en zo ja. wanneer'?

Ik weet niet meer of ik dit aan [getuige S.] heb doorgegeven.

12. U heeft meerdere keren gezegd dat de politie op 18 oktober 1999 uw verhaal afdeed als iets wat niet kon. Hebben verbalisanten aangegeven wat dan wel niet kon?

De verbalisanten zeiden mij dat ze er niets mee konden omdat ik geen beschrijving kon geven en dat ze al een verdachte hadden. Ik heb de politie wel gezegd dat ik in mijn verklaring de man bedoelde die wij de pleegzoon noemden.

(..)

Ik heb altijd verklaard dat [De J.] mij bij de poort op vrijdag 24 september 1999 heeft verteld dat [slachtoffer] met zeven messteken om het leven was gebracht. Ik heb dat niet uit de media. Ik heb dat echt van hem gehoord.

19. Heeft u op zaterdag 25 september of op zondag 26 september 1999 gewerkt op de begraafplaats?

Ik heb zaterdag 25 september 1999 gewerkt want toen hadden we een begrafenis. Ik weet zeker dat ik vrijdag 24 september 1999 met [De J.] heb gesproken en niet op zaterdag."(5)

12. Er zijn dus drie personen die kunnen verklaren over de inhoud van de verklaring die [getuige H.] op 18 oktober 1999 heeft afgelegd; beide verbalisanten en [getuige H.] zelf. De verklaring is krap vier weken na de moord opgetekend, zodat er wel van kan worden uitgegaan dat [getuige H.] op 18 oktober 1999 zich nog voor de geest kon halen wat hem in de weken daarvoor is overkomen. Beide verbalisanten hebben verklaard dat in het proces-verbaal is opgenomen wat [getuige H.] heeft gezegd en dat datgene wat daar niet in staat ook niet door hem gezegd is. De inhoud van de verklaring is redelijk gedetailleerd wat betreft de ontmoeting die [getuige H.] met [De J.] op de begraafplaats heeft gehad. Er is een precieze datumbepaling in opgenomen; de ontmoeting zou hebben plaatsgevonden op de donderdag na de begrafenis van het slachtoffer. De inhoud van de conversatie is ook gedetailleerd. [Getuige H.] heeft verklaard dat de uitlatingen van [De J.] over de wijze waarop het slachtoffer aan haar einde is gekomen door hem zijn geïnstigeerd omdat hij, [getuige H.], daarover is begonnen. Ook de dagen waarop de volgende ontmoetingen hebben plaatsgevonden zijn door [getuige H.] aangewezen.

13. Als [getuige H.] inderdaad op 18 oktober 1999 zou hebben verklaard dat de ontmoeting met [De J.] op 24 september 1999 had plaatsgevonden is het toch wel verbazingwekkend dat deze mededeling niet in het proces-verbaal van verhoor terecht is gekomen. Dan moet er immers van worden uitgegaan dat de verbalisanten uit de mond van [getuige H.] hebben gehoord dat de ontmoeting waarbij [De J.] zich zou hebben uitgelaten over het overlijden van de weduwe op 24 september 1999 heeft plaatsgevonden. Volgens de latere verklaringen van [getuige H.] is hem uit de mededelingen van de verhorende verbalisanten op 18 oktober 1999 duidelijk geworden dat het slachtoffer eerst op 25 september 1999 is gevonden.(6) De verhorende verbalisanten moeten dan zelf ook het belang van de datum van 24 september 1999 hebben ingezien. Het zou dan onbegrijpelijk zijn dat verbalisanten, die dit volgens [getuige H.] zelf aan hem hadden medegedeeld, geen bijzondere aandacht zouden hebben gehad voor de mededeling van [getuige H.] dat [De J.] al op 24 september 1999 wist dat de weduwe was overleden en ook wetenschap had van de causa mortis. Ook als de concipiënt van de verklaring zich zou hebben vergist zou, zo mag men toch aannemen, de andere verbalisant dit hebben gecorrigeerd. Naar alle waarschijnlijkheid heeft immers deze verbalisant het concept doorgenomen en hij is in ieder geval vervolgens aanwezig geweest toen de inhoud ervan aan [getuige H.] is voorgelezen. In het lopende onderzoek naar de moord op [slachtoffer] zou zo een mededeling een lot uit de loterij zijn en zou er sprake zijn van volstrekte onbekwaamheid of nog erger van beide verbalisanten als zij hierop zouden reageren met de mededeling dat zij hiermee niks konden. Ook de mededeling dat zij al een verdachte hadden past niet in de voortgang van het opsporingsonderzoek zoals die achteraf kan blijken. Op 18 oktober 1999 was er nog geen verdachte in beeld. Ten aanzien van [aanvrager] bestond nog geen enkele verdenking, ten aanzien van [De J.] was er enkel sprake van een geïntensiveerde aandacht. Helemaal verbazingwekkend wordt de gang van zaken als men voor ogen houdt dat aan [getuige H.] diens verklaring is voorgehouden en dat deze zonder daarover nadere opmerkingen te maken het concept heeft ondertekend. Het laatste is opmerkelijk omdat nadien [getuige H.] heeft verklaard van de verbalisanten te hebben begrepen dat het stoffelijk overschot van de weduwe eerst de dag na 24 september 1999 is gevonden. Volgens het tactisch journaal zijn beide verbalisanten op 25 oktober 1999 nog een keer bij [getuige H.] langs geweest kennelijk om navraag te doen naar een paraplu. Nergens blijkt dat hetzij door een van verbalisanten hetzij door de getuige zelf de inhoud

van de eerder opgenomen verklaring daarbij nogmaals ter sprake is gebracht.

De samenvatting van zoveel vraagtekens roept bij mij zo grote twijfel op dat ik er in deze procedure niet van uit kan gaan dat de achteraf door [getuige H.] gegeven uitleg over de inhoud van het proces-verbaal van 18 oktober 1999 de juiste is. De aanwijzingen voor een uitleg dat [getuige H.] op 18 oktober 1999 heeft gesproken over een ontmoeting met [De J.] op 7 oktober 1999 acht ik sterker dan de uitleg die [getuige H.] geeft voor zijn reconstructie achteraf.

Dat betekent dat ik ervan uit ga dat de verklaring die [getuige H.] op 18 oktober 1999 heeft afgelegd correct in het proces-verbaal is opgetekend. Een aanvaardbare verklaring voor het feit dat [getuige H.] in 2006 anders heeft verklaard dan in 1999 ontbreekt naar mijn mening.

14. De tweede vraag die de verklaringen van [getuige H.] van 19 oktober 2006 en later doen rijzen is hoe aannemelijk het is dat [De J.] op 24 september 1999 zich bij de begraafplaats heeft vervoegd en de mededelingen heeft gedaan die uit de mond van [getuige H.] zijn opgetekend. Het enkele feit dat [getuige H.] een andere datum voor deze ontmoeting zou hebben gegeven bij zijn verhoor op 18 oktober 1999 sluit nog niet uit dat de inhoud van de verklaring van 19 oktober 2006 op dit punt de juiste is, maar maakt dat niet erg waarschijnlijk.

15. [Getuige R.] is gehoord op 18 oktober 1999, op dezelfde dag en door dezelfde verbalisanten als [getuige H.]. Hij heeft toen verklaard dat [slachtoffer] hem en [getuige H.] op 23 september 1999 heeft bedankt voor het verzorgen van het graf van haar man en dat de 'pleegzoon' de ochtend voor de begrafenis op de begraafplaats was. Het proces-verbaal van verhoor van deze [getuige R.] van 18 oktober 1999 vermeldt niets over [getuige H.] en diens ontmoeting met [De J.]. [Getuige R.] is inmiddels overleden.

16. De secretaris van het kerkbestuur, [getuige S.], is op 3 november 1999 heel kort over de grafrechten op de begraafplaats gehoord door dezelfde verbalisanten die [getuige H.] hadden gehoord op 18 oktober 1999. Hij heeft over [getuige H.] en [De J.] toen niets verklaard. [getuige S.] heeft in een verhoor op 16 oktober 2006 verklaard dat [getuige H.] in 2006 aan hem heeft gezegd dat hij ook al in 1999 aan de politie had verteld over zijn vermoeden dat [De J.] iets in het graf van het slachtoffer had gestopt. [Getuige S.] heeft bij het verhoor door de Raadsheer-Commissaris verklaard dat het mogelijk achterlaten van een voorwerp in het graf door [De J.] een onderwerp betrof wat in de loop der jaren regelmatig is teruggekomen. Getuige zou teleurgesteld zijn geraakt in de politie en daarom wilde hij niet meer naar de politie met zijn verhaal. Vervolgens heeft [getuige S.] om die reden begin 2006 Maurice de Hond benaderd en is er een afspraak tussen deze drie personen gemaakt.

Bij zijn verhoor op 16 oktober 2006 heeft [getuige S.] verklaard dat [getuige H.] hem had gezegd er zeker van te zijn dat hij de klusjesman op vrijdag 24 september 1999, de ochtend na de moord, heeft gesproken en dat de klusjesman toen details had gegeven over de wijze waarop de weduwe om het leven was gebracht. Bij die gelegenheid heeft [getuige S.] niet aangegeven wanneer [getuige H.] deze mededeling over de ontmoeting heeft gedaan. Evenmin heeft [getuige S.] bij dat verhoor de versie van [getuige H.] bevestigd door te verklaren dat ook hij reeds op 24 september 1999 op de hoogte was van het overlijden van de weduwe.

Bij zijn verhoor van 12 december 2006 heeft [getuige S.] daarentegen met stelligheid aangegeven dat hij op vrijdag 24 september 1999 al door [getuige H.] van de dood van [slachtoffer] op de hoogte is gesteld. Dit geschiedde op de begraafplaats. [Getuige S.] zou met de mededeling van [getuige H.] niets hebben gedaan omdat hij [slachtoffer] niet kende. De mededeling had geen grote impact op hem. Pas veel later zou hij van [getuige H.] hebben gehoord dat het stoffelijk overschot van het slachtoffer eerst op zaterdag 25 september 1999 is gevonden.

[getuige S.] heeft ook bij de Raadsheer-Commissaris verklaard dat [getuige H.] hem op 24 september 1999 al vertelde over de ontmoeting met [De J.] op dezelfde dag. De verklaringen van [getuige H.] en [getuige S.] komen voor wat betreft de wijze waarop [getuige S.] hierover van [getuige H.] vernam redelijk overeen. [Getuige H.] en [getuige S.] verklaren ook redelijk

overeenkomstig over de ontmoeting van [getuige H.] met [slachtoffer] op de begraafplaats op 23 september 1999 waarbij zij heeft verteld dat zij haar pleegzoon uit de nalatenschap zou zetten. Overigens heeft [getuige S.] ook ten overstaan van de Raadsheer-Commissaris verklaard dat pas later alle verhalen eruit zijn gekomen en dat daarvan in het begin geen sprake was. [Getuige H.] zou hem pas veel later zijn ongenoegen over het verhoor van 18 oktober 1999 hebben kenbaar gemaakt. [Getuige H.] zou ook [getuige St.], de administrateur van de begraafplaats, hebben verteld over de ontmoeting. [Getuige St.] heeft bij de Raadsheer-Commissaris verklaard dat [getuige H.] hem in de week na de moord heeft gezegd dat hij bang was voor [De J.]. Jaren later zou [getuige H.] hem ook hebben verteld over het gesprek op 23 september 1999 met [slachtoffer] en de angst die zij had om [De J.] over de nalatenschap te vertellen. Aanvankelijk verklaarde [getuige St.] bij de Raadsheer-Commissaris niet te weten of [getuige H.] "met de pleegzoon heeft gesproken op de begraafplaats" maar later in het verhoor verklaarde hij dat hij later met [getuige H.] heeft gesproken over het gesprek op 24 september 1999 en dat [getuige H.] toen vertelde dat [De J.] had gezegd dat [slachtoffer] met zeven messteken om het leven was gekomen. Maar wanneer [getuige St.] dit uit de mond van [getuige H.] heeft vernomen blijft ongewis.

17. Wat mij opvalt in de verklaringen van [getuige S.] is dat de dood van [slachtoffer] voor hem indertijd weinig impact had omdat hij haar niet of nauwelijks kende en dat hij pas veel later heeft vernomen dat het stoffelijk overschot pas op 25 september 1999 is aangetroffen. Vrijdag 24 september 1999 was voor [getuige S.] dus niet bijzonder. Waarom juist die vrijdag dan zo in zijn geheugen is gegrift is verwonderlijk. En ook ten aanzien van de latere verklaringen van [getuige S.] geldt dat ik het vreemd vind dat [getuige S.] met de verbalisanten niet gesproken zou hebben over datgene wat hij dan op 24 september 1999 uit de mond van [getuige H.] zou hebben gehoord. Ik heb geen enkele twijfel aan de goede trouw van [getuige S.] en van [getuige H.], maar wel aan de situering in de tijd van het gesprek dat [De J.] met [getuige H.] op de begraafplaats heeft gevoerd en van de daarop volgende mededeling daarover van [getuige H.] aan [getuige S.].

18. Waarom [De J.] op 24 september 1999 met een hem toch nagenoeg onbekende medewerker van de begraafplaats zou hebben gesproken over de wijze waarop [slachtoffer] om het leven was gekomen is mij een raadsel als men ervan uitgaat dat [De J.] bij haar dood betrokken is geweest en daarbij zo koelbloedig en geraffineerd te werk zou zijn gegaan dat hij geen enkel spoor heeft achtergelaten.

19. [De J.] heeft op 12 oktober 1999 tegenover de politie verklaard over de oorsprong van zijn wetenschap over de manier waarop [slachtoffer] is overleden:

"Vanochtend, dinsdag 12 oktober 1999, heeft u aan ons verteld dat u heeft gehoord dat er botten van [slachtoffer] gebroken waren. Hoe komt u aan die wetenschap. Van wie heeft u dit gehoord. Ik heb dat gehoord van een kennis genaamd [getuige Van G.]. Zij heeft het van haar vriend gehoord. Deze vriend werkt bij de politie in Raalte (..) Volgens mij heeft zij het mij afgelopen dinsdag of woensdag verteld. In ieder geval was het aan het begin van deze week. Ik trof haar bij de Boreelkazerne en heb daar even met haar staan praten." (p. 243)"

Tijdens haar verhoor op dezelfde dag, 12 oktober 1999, heeft de vriendin van [De J.], [getuige W.], verklaard dat enkele dagen ervoor [De J.] haar had verteld dat hij van een meisje genaamd [getuige Van G.] had gehoord dat haar vriend die bij de politie werkte had verteld dat [slachtoffer] was gewurgd en dat haar botten waren gebroken. Deze [getuige Van G.] is gehoord op 19 oktober 1999, de dag nadat [getuige H.] is gehoord. Zij verklaarde toen als volgt:

"Ik had op zondag in het Deventer Dagblad gelezen dat er een vrouw vermoord was die woonde aan de [a-straat]. Toen ik [De J.] op maandag via de telefoon sprak trok ik de conclusie dat dit dus de pleegmoeder van [De J.] zou kunnen zijn.(..) [De J.] weet dat mijn vriend [G.] bij de politie werkt.

Hij vroeg mij om aan [G.] te vragen of hij soms iets wist. (..) Ik heb op de avond van het telefoongesprek met mijn vriend [G.] gesproken. (..) Hij vertelde dat hij had gehoord dat de vrouw die aan de [a-straat] was vermoord. Zij was eerst gewurgd hierna waren haar botten gebroken en daarna had ze messteken gehad.

(..)

Ik heb namelijk toen ik [De J.] weer ontmoette verteld wat ik van [G.] die avond had gehoord.(..) Ik zei al dat ik [De J.] weer had ontmoet. Ik ontmoette hem zoals ik mij kan herinneren op woensdag 6 oktober 1999 vlakbij de voormalige Boreelkazerne aan de Kazernestraat te Deventer.

(..)

[De J.] (..) vertelde mij dat hij naar de begrafenis was geweest. Hij vertelde verder dat hij daar met hoge politiefunctionaris had gesproken. Deze had hem details over de moord verteld. Wat deze man had vertelde vertelde hij niet. Uit zijn woorden trok ik op dat moment de conclusie dat [De J.] wist hoe de vrouw kennelijk was vermoord. (..) Ik zei toen dat de vrouw eerst gewurgd was, dat hierna de botten waren gebroken en dat zij hierna messteken had gehad. Hij schrok hier kennelijk lichtjesvan en zei daarop dat daarom misschien de kist dicht zat. Ik zei hierop dat ik misschien fout zat omdat ik zag dat hij van mijn worden schrok. Ik zei dit dus omdat ik de indruk kreeg dat ik tegen [De J.] dingen had gezegd die hij mogelijk toch niet wist"

20. Uit de verklaring van [getuige Van G.] volgt dat [De J.] de dag voor donderdag 7 oktober 1999 hoorde dat het slachtoffer was gewurgd, dat haar botten waren gebroken en dat ze met messteken om het leven was gebracht. [De J.] heeft echter bij zijn verhoor door de Raadsheer-Commissaris op de vraag of hij van [getuige Van G.] heeft vernomen over de wijze waarop [slachtoffer] was vermoord, verklaard dat niet van haar te hebben vernomen. Wel weet [De J.] nu nog te verklaren dat hij haar destijds heeft gebeld om te vragen of zij nog iets wist: "haar vriend werkte bij de politie". Over de woorden "ze hebben haar eerst geprobeerd de botten te breken, toen te wurgen en toen dat niet gelukt was, heeft men haar doodgestoken" verklaarde [De J.] bij de Raadsheer-Commissaris:

"Ik herken die woorden en heb dat inderdaad tegen hem gezegd maar niet op vrijdag 24 september 1999. Ik heb hem dat gezegd enige dagen na de begrafenis; de precieze dag weet ik niet meer maar het was zeker binnen een week na de begrafenis. Ik werkte niet in die periode dus ik zou daar ook op een werkdag kunnen zijn geweest."

21. Alles afwegende kom ik tot de slotsom dat de stelling dat [getuige H.] op 24 september 1999 en niet op een andere dag van [De J.] heeft gehoord over de moord op [slachtoffer] niet zodanig waarschijnlijk is dat het een ernstig vermoeden oplevert dat het hof, ware het bekend geweest met de inhoud van deze verklaring, de veroordeelde zou hebben vrijgesproken. Ten overvloede wijs ik er nogmaals op dat slechts van het slachtoffer en van veroordeelde lichaamsmateriaal op de blouse van het slachtoffer is aangetroffen en dat ik nog geen bevredigende verklaring onder ogen heb gehad van het feit dat het telefoongesprek dat veroordeelde op 23 september 1999 's avonds met het slachtoffer heeft gevoerd is afgewikkeld door een mast in Deventer. Tot slot memoreer ik dat lichaamsmateriaal dat zeer waarschijnlijk van veroordeelde afkomstig is, onder en aan de nagels van het slachtoffer is gevonden.

Ik verwijs voor de uiteenzetting van mijn opvattingen dienaangaande naar mijn eerder genomen conclusie.

22. Het voorgaande brengt mij tot de conclusie dat de aanvraag ongegrond is en dient te worden afgewezen.

De Procureur-Generaal
bij de Hoge Raad der Nederlanden

AG

1 HR [29 april 1997, NJ 1997, 688](#); HR [26 september 2006, LJV AZ0721](#).

2 Zie hierover reeds mijn conclusie van 20 maart 2007, para. 7.9.1.-7.9.13.

3 Dit onderzoek vindt plaats op de voet van de art. 465 Sv en 466 Sv.

4 AM: de begrafenis van het slachtoffer vond plaats op 1 oktober 1999. De donderdag daarna viel op 7 oktober 1999.

5 Overigens merk ik op dat getuige op 19 oktober 2006 verklaarde: "Ik weet zeker dat dat op vrijdag de 24e september was, omdat we op de zaterdag niet werken en normaal gesproken dan niet op de begraafplaats aanwezig zijn. Die zaterdag hadden we geen begrafenis en was ik daar niet aanwezig".

6 Voor 18 oktober 1999 is ook in de Stentor/Deventer Courant bericht dat de weduwe op zaterdagmorgen 25 september dood is aangetroffen en waarschijnlijk in de nacht van donderdag 23 op vrijdag 24 september door messteken om het leven is gebracht;

[http://www.destentor.nl/dossiers/deventer/zaak\[slachtoffer\]/58200/Weinig-tips-moordzaak-\[a-straat\].ece](http://www.destentor.nl/dossiers/deventer/zaak[slachtoffer]/58200/Weinig-tips-moordzaak-[a-straat].ece)